

JESEN, ČAS POMEMBNIH ODLOČITEV

Anton Prosen

Bili so časi, ko sem vsak dan »moral« gledati osrednja poročila na televiziji, ko sem »moral« prebrati nekaj dnevnih izdaj časopisov. Skratka, tisti »moral« je bil v meni in nemalokrat sem prekinil delo, zapustil družbo, da ne bi zamudil kakšne informacije. Ne da bi imel kakršne koli politične ambicije, sem čutil potrebo po sprotnem informiranju o dogodkih, tako političnih kot drugih. Treba je bilo slišati, videti in prebrati različne ocene posameznih političnih opcij o kaki včasih nepomembni zadevi. In nenadoma se je zgodil preobrat. Pred leti mi je kolegica posodila knjigo, ki jo je napisal indijski univerzitetni profesor, živeč v Združenih državah Amerike. Njegova specialnost je zdravljenje oziroma obvladovanje stresa. V knjigi trdi, da je obilica informacij eden od povzročiteljev stresa in da pri svojih metodah zdravljenja pri marsikaterem pacientu uporabi nasvet, naj zmanjša količino prebranih časopisov, gledanja televizije, poslušanja radia in informacij, pridobljenih z medmrežja. Sam sem potreboval kar nekaj let, preden sem resnično ugotovil, da mi kupi neprebranih časopisov in revij povzročajo slabo vest in tudi stres. Še eno spoznanje je bilo potrebno – da informacije niso vedno verodostojne in da niso vse pomembne. Novo spoznanje, da za mediji pravzaprav stojijo lastniki, ki si želijo z različnimi senzacionalnimi objavami večje naklade in torej večjega zaslužka, je privedlo do postopnega popuščanja sle po informacijah. In že spomladi je bilo slutiti, da marsikdaj povzročajo tako ali drugačno mnenje in škandale prav mediji, ki jim žal ne gre povsem verjeti. In morda so ravno oni tisti, ki krojijo usodo tudi politikom. In v tem jesenskem času nas resnično čaka kup pomembnih odločitev, na političnem in gospodarskem področju. Vprašanje pa je, ali soustvarjalci v medijih razumejo, da si ljudje želimo nekoliko bolj optimističnega ozračja. Intrig, političnih odstopov, črnih kronik, rumenega tiska in podobnega imamo verjetno vsi že dovolj. Upam, da bodo mediji vendarle pripomogli k ozdravitvi politične in gospodarske krize. Moja ozdravitev od zasvojenosti z njimi mi je vsaj malo polepšala letošnje poletje.

Jesenski čas je za vse nas nekoliko napornejši del leta, v marsikaterem delovnem in družinskem okolju nastopijo pomembni prelomni trenutki. Brezskrbnih poletnih počitnic je konec in treba se je podrediti delovnim nalogam. Verjetno nas tudi v geodetski stroki čaka veliko pomembnih odločitev. Če so se na letošnjem geodetskem strokovnem srečanju lotili za stroko in uporabnike pomembne teme, to je natančnosti geodetskih podatkov, je jesenski čas tisti, v katerem bi bilo treba začrtati dolgoročne naloge na tem področju. Poskusimo pozabiti na zasebne interese, treba je začeti z nalogami in usmeritvami, ki so v širšem javnem interesu. Prepričan sem, da bodo – ne glede na ekonomski položaj v državi – kakovostne dolgoročne odločitve podprte, ne

le politično, moralno in strokovno, temveč tudi finančno. Zaostanek za razvitimi državami na tem področju je treba čim prej odpraviti. In obveščanje lastnikov nepremičnin je pokazalo, da so nujni ukrepi na področju kakovosti geodetskih podatkov.

Moja zasebna izkušnja pri tem ni ravno najboljša. Pred leti sem po pokojnih starših podedoval kmetijo. Gre za tipično slovensko kmetijo, ki ima nešteto drobnih in razpršenih parcel. In gozdarski strokovnjaki iz Zavoda za gozdove so si me že nekaj let prizadevali poiskati in mi dokazati, da nisem najboljši upravljevec gozdnih parcel. Po stari kmečki navadi seveda nisva ne moj pokojni oče ne jaz sam že leta nič sekala, saj je bil gozd vedno nekakšna »banka« za krizne čase. Končno smo se z gozdarskimi strokovnjaki našli, prišli do sporazuma in gozd je bilo treba, v smislu sonaravnega gospodarjenja, razredčiti. In ko sem se vsaj malo loteval tega področja gospodarjenja, sem ugotovil, da nimam nobenih podatkov o lastnini. Posestni listi so bili stari več kot petdeset let. Oglasil sem se v geodetski pisarni, lepo in prijazno so me sprejeli in mi postregli s podatki za vse nepremičnine v moji lasti. Ko sem doma natančneje pogledal podatke za gozdne parcele, sem ugotovil, da je ena, več hektarjev velika gozdna parcela po rabi gozd, pašnik in pozidano zemljišče. No, zadnji podatek me je spravil v slabo voljo. Ali je skalnati greben v snežniških gozdovih res pozidano zemljišče? Ko bom natančneje pogledal vse druge podatke, bo verjetno še kaj takih in podobnih napak. Pa ne gre zgolj za napake o rabi zemljišč, v urbanem okolju je prava zmešnjava z lastniki. Kolega geodet me je opozoril, da še vedno dobiva obvestila in odločbe, vezane na hišo, v kateri je prodal stanovanje pred tridesetimi leti. Podobnih primerov poznam kar nekaj. Torej je dela na področju izboljšanja geodetskih podatkov še zelo veliko.

Da bo dela na izboljšanju geodetskih podatkov za nekaj desetletij, se morda zaveda tudi generacija srednješolcev, ki si želi študirati geodezijo. V primerjavi z nekaterimi drugimi študiji tehnike so bila vsa razpisana mesta za študij geodezije presenetljivo zasedena s prvo prijavo. To pa od starejše generacije zahteva res pomembne odločitve o novih nalogah in prinaša tudi možnost novih zaposlitev v dobrobit razvoja in zaupanja v geodetsko stroko.

Upajmo, da bo jesen kljub vladnim in ekonomskim krizam lepa. Morda se nam celo poletje podaljša v te vsak dan krajše dneve. Bralkam in bralcem revije moram le sporočiti, da smo še vedno povsem nevtralna revija, ne financira nas nobena stranka, trudimo se biti aktualni, strokovni in berljivi. To so opazile tudi druge stroke in vse več je pritiska po objavah z drugih strokovnih področij, ki so pa le delno vezana na geodetsko stroko. Morda to ni slabo, bi pa vseeno povabil kolegice in kolege, da več pišejo ter tako seznanjajo laično in strokovno javnost s prizadevanji za razvoj geodetske stroke pri nas in z dosežki na tem področju. Kot vsako leto je morda zaradi počitnic splošnih vsebin v tej jesenski številki revije nekoliko manj, je pa morda tokrat strokovni del bolj zanimiv za širši krog bralcev. Želim vam prijetno branje strokovnih in drugih vsebin. Tudi tokrat hvala vsem soustvarjalcem te številke revije!

dr. Anton Prosen
glavni in odgovorni urednik